

_ Het idee

_ The idea

Rob Bruijnzeels

Doorgaan waar we ophielden

Picking up where we left off

Anne, Anneke, Caroline, Christian, Jannica, Oliver, Renate en Sarike heetten ze en zonder het zelf te weten, stonden zij aan het begin van een belangrijke ontwikkeling in het jeugdbibliotheekwerk. In het jaar 2000 waren zij de pioniers die temidden van de overweldigende natuur van de Biesbosch de Partizanenbibliotheken realiseerden. Vier dagen lang werkten ze er onder leiding van Stichting Zo&Zo aan hun droombibliotheek.

Op de eerste dag vertelden zij elkaar over hun lievelingsboeken. Ze ontdekten dat ze allemaal een 'leesleven' hebben vol herinneringen: de collectie van hun gezamenlijke bibliotheek. Dezelfde dag werd aan die collectie een boek toegevoegd dat ging over vrijheid, vriendschap, verzet en hoop: *'De verboden stad'*. Toen zij dit gezamenlijk lazen, bleek dat zij zelf een rol in het boek speelden. Er ontstond een spannende mix van fantasie en werkelijkheid die vorm kreeg in de Partizanenbibliotheek, een geheimzinnige verborgen plek in het landschap waarvan alleen de kinderen het bestaan wisten. Ze nodigden vrienden en vriendinnen uit om te komen lezen, waardoor ze de leeslevens van deze kinderen aan de bibliotheek konden toevoegen. De gedroomde bibliotheek, die twee

Their names were Anne, Anneke, Caroline, Christian, Jannica, Oliver, Renate and Sarike and, unknowingly, they stood at the cradle of an important development in youth library work. In 2000 they were the pioneers who created the Partisan libraries, amid the breathtaking scenery of the Biesbosch national park in the south of the Netherlands. For four days, these children worked on their dream library under the guidance of the Zo&Zo foundation.

On the first day, they told each other about their favourite books. They discovered that they all had their own 'reading life' made up of reading memories: the collection of their shared library. That same day, they added to the collection a book about freedom, friendship, resistance and hope. It was called *'The Hidden City'*. As they read this book together, they realised that they themselves played a role in the book. What ensued was an exciting mix of imagination and reality that took the shape of the Partisan library, a mysterious place hidden in the

meter breed en drie meter lang was, werd verdeeld in een hoog- en een laagland. De rivier was daarin een boekenstroom, het meer werd een boekenmeer en een schuurtje kreeg de functie van boekendepot.

Bibliotheken 2040

De Partizanenbibliotheek was onderdeel van *Bibliotheken 2040*, een omvangrijk project waarin de toekomst van de openbare bibliotheek wordt verkend. De enige stelregel in dat project – dat vanaf 2000 loopt – is dat verbeelding het krachtigste instrument is om de toekomst te ontrafelen. Voorspelbaarheid, doorberedeneerde trends of extrapolatie leiden hooguit tot een beeld van de *waarschijnlijke* toekomst. Dat is een toekomst waarin wij kansen missen. In het project *Bibliotheken 2040* gaat het om wat wij zélf willen in de toekomst. Dat is de gewenste toekomst, die wij creëren en vormgeven met onze idealen, onze fantasie en onze dromen. In het kader van bibliotheken 2040 werden in december 2000 zeven toekomstbibliotheken gepresenteerd¹, variërend van een opzienbarende 230 meter hoge Brabantbibliotheek en een boekentoren van architectenbureau MVRDV tot kleinschalige projecten, zoals de Bibliothèque d'amis (een netwerk van openbare thuisbibliotheken) en de Partizanenbibliotheek: zes vierkante meter groot, maar wat een potentie!

landscape, its existence known only to the children. They invited their friends to come and read, which meant these friends could add their reading lives to the collection too. The dream library, which measured just two metres by three metres, was divided into a highland and a lowland section. The river flowing through it was a stream of books, the lake became a book lake and the shed was designated the book depot.

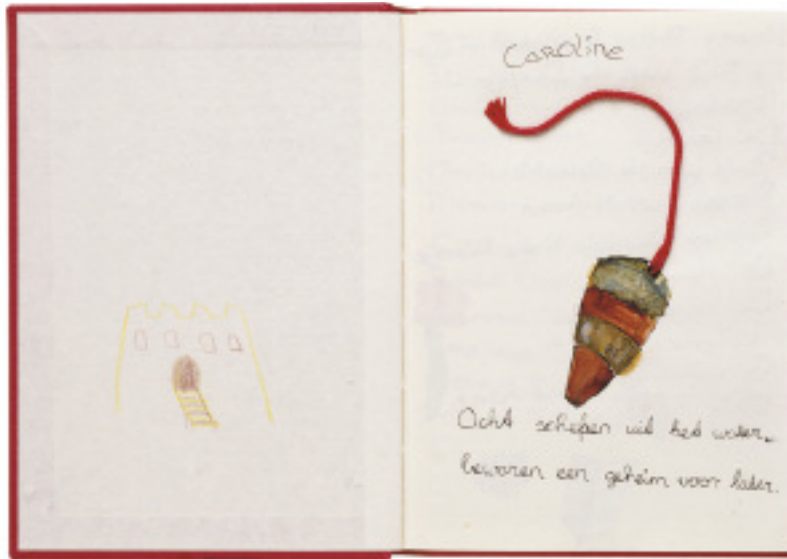
Libraries 2040

The Partisan library was part of *Libraries 2040*, a large-scale project that explored the future of the public library. The only principle adopted by the project – which has been running since 2000 – is that imagination is the most powerful instrument in unravelling the future. Predictability, projected trends and extrapolations lead us to construct an image of the *probable future*, at most. That is a future that represents missed chances. The project *Libraries 2040* is about what we actually want to see in the future: *the wished-for future*, which we create and design according to our ideals, our imagination and our dreams. In December 2000, within the framework of the project, seven libraries of the future were presented¹, varying from a sensational 230-metre-high Brabant library and a book

¹ Bibliotheken 2040: De Toekomst in Uitvoering, Biblion, 2001

Het partizanenkoord om het hoofd is rood, net als de rode draad van het verhaal: het verbond van de leesbeleving. Het koord draagt een schelp die een geheim bewaart uit een nog onbekend verhaal...

The Partisan chord around the head is just like the 'red chord of a story' (as a Dutch saying it means the main theme of a story): it is the pact of the reading experience. A shell is tied to the chord, carrying a secret from a still unknown story...

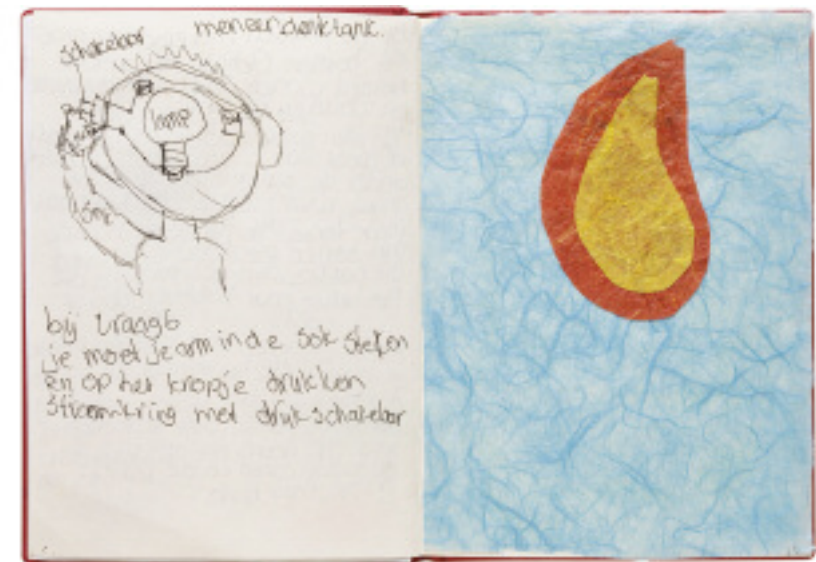

Iedereen heeft een 'leesleven' vol herinneringen aan dierbare boeken. Het delen van deze ervaringen kan tot vriendschap leiden. Tezamen vormen deze boeken de collectie van de bibliotheek. Everyone has a 'reading life' full of memories with much-loved books. By sharing these experiences, one can become friends. These books form the collection of the library.

De bibliotheek is verdeeld in een hoog- en een laagland. De rivier wordt verbeeld als een boekenstroom, een meer als een boekenmeer en een schuurtje wordt omgedoopt tot boekendepot. De verzetsboeken liggen in het moeras op het laagland.

The library is divided in a high and lowland. The river is envisioned as a stream of books, a lake as a 'booklake' and a shed has been converted to a book repository. The protest books are in the swamps of the lowlands.

De Partizanenbibliotheek was voor mij een enorme eye opener. Ik leerde dat kinderen fantastische ontwerpers en bibliothecarissen kunnen zijn als je hen maar serieus neemt en uitdaagt om hun eigen ideeënwereld als uitgangspunt te nemen bij het ontwerp van de bibliotheek van de toekomst. Het toekomstbeeld van de kinderen van de Partizanenbibliotheek kwam volstrekt niet overeen met de bestaande ideeën over bibliotheekwerk. Zij maakten dan ook geen conventionele bibliotheek, maar een unieke en dierbare plek voor informatie en verbeelding die als een parel in het landschap verstopt was. Daarmee zetten ze mij op een geheel ander spoor. Ik realiseerde me dat de jeugdbibliotheek van de toekomst een voorziening is die je met veel fantasie en inspiratie sámen met kinderen vorm geeft.

Van traditie naar innovatie

Tot op dat moment was de opzet en inrichting van de meeste jeugdbibliotheken nog buitengewoon traditioneel. Waar je ook kwam, stuitte je op kleine 'replica's' van de volwassenenbibliotheek. Indeling, kasten, balies, tafels en stoelen leken exacte kopieën van die van de volwassenafdeling, alleen een maatje kleiner. In plaats van 2 meter waren de kasten slechts 1,50 meter hoog, uitgevoerd in vrolijke kleuren en voorzien van ornamentjes, posters of knuffels. Uiteindelijk was het niet meer dan een soort modelbouw, bedacht door volwassenen.

tower designed by the architectural firm MVRDV to smaller-scale projects such as the Bibliothèque d'amis (a network of public home libraries) and the Partisan library: only six square metres, but what potential!

To me the Partisan library was a real eye-opener. It taught me that children can be fantastic designers and librarians if you only take them seriously and challenge them to take the world of their own ideas as the starting point for designing the library of the future. The vision of the future that the children of the Partisan library came up with was completely at odds with prevailing ideas about the library profession.

In line with this vision, they did not create a conventional library, but rather a unique and cherished place to house information and imagination, which was hidden in the landscape like a pearl. This put me on a completely different track: they made me realise that the youth library of the future is something we must shape with a great deal of imagination and inspiration, and by working together with children.

Maar ook de processen in de jeugdbibliotheek waren traditioneel, met onwrikbare spelregels, zoals een klassieke ordening naar leeftijdscategorieën en voorgeschreven uitleentermijnen. Het kan anders, het kan beter. De kinderen van de Partizanenbibliotheek bewezen dat volwassenen niet de meest geschikte personen zijn om een bibliotheek voor kinderen te ontwerpen. Tot halverwege de jaren 90 van de vorige eeuw was dat misschien geen probleem. Volwassenen en kinderen hadden dezelfde 'software' omdat beide groepen in dezelfde traditionele leescultuur opgroeiden. Maar vanaf het moment dat internet, Playstation, Nintendo, Apple en The Sims de wereld begonnen te veranderen, zijn de kinderen mee veranderd. In die nieuwe digitale wereld ontwikkelen zij hun eigen vormen van verbeelding en informatieverwerving. De kinderen van nu beschikken daardoor over andere software dan volwassenen; zij zijn cultureel anders 'geprogrammeerd'.

Daarom sluit de bibliotheek van nu – bedacht en ontworpen vanuit de traditionele (lees)cultuur – niet langer meer aan bij de belevingswereld van kinderen. De verandering is zo fundamenteel dat een simpele aanpassing of eenvoudige update niet meer volstaat. Nieuwe en eigentijdse vormen van bibliotheekwerk zijn nodig. Het is tijd voor een compleet nieuwe release! De huidige traditionele jeugdbibliotheek kan het beste

From tradition to innovation

Up to that point, the design and organisation of most youth libraries was still very traditional. Wherever you went, you would encounter miniature 'replicas' of the adult libraries. The organisation, shelves, desks, tables and chairs seemed to be exact copies of those found in the adult department, only a few sizes smaller. Instead of 2 metres, the bookcases were only 1.5 metres high, painted in all sorts of cheerful colours and adorned with decorations, posters or soft toys. Ultimately, their design was really nothing more than a kind of model making thought up by adults.

The processes used in the youth libraries were also traditional, with inflexible rules such as the conventional organisation according to age categories and prescribed lending periods. There was obvious potential for change and much room for improvement. The children of the Partisan library proved that adults are not the people best suited to designing a library for children. Up to the mid-1990s, this was perhaps not really a problem. Adults and children both shared the same 'software' because both grew up in the same traditional reading culture. As soon as the

omgevormd worden tot een ontwikkellaboratorium voor openbaar bibliotheekwerk, zodat wij, – samen met kinderen – , nieuwe vormen van bibliotheekwerk kunnen ontwikkelen.

De Partizanenbibliotheek, aanvankelijk bedacht als eenmalig, tijdelijk concept, bleek zo belangrijk en interessant dat er overduidelijk een vervolg moest komen. Het project leerde ons om kinderen serieus te nemen als medeontwerpers van de jeugdbibliotheek van de toekomst. Maar het leverde ons ook een compleet nieuw uitgangspunt op dat gebaseerd is op meervoudige intelligentie. De Partizanenbibliotheek transformeerde als vanzelfsprekend naar het project *'de bibliotheek van de 100 talenten'*. *Wij gingen door waar wij dachten op te houden.*

Uit pilots, workshops en intensieve samenwerking met creatieve jonge ontwerpers (afkomstig van de vermaarde Design Academy in Eindhoven en de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht/faculteit kunst, media en technologie) kwamen nieuwe ideeën en impulsen voort, die tot versterking en verdieping van het project leidden en uitwezen dat nieuwe concepten werkelijk in de praktijk te realiseren zijn. Daar kwam nog iets heel belangrijks bij. De bibliotheek van de 100 talenten is namelijk geen 'stand alone' project. Het is verbonden met het

internet, Playstation, Nintendo, Apple and The Sims began to change the world, however, children started to change along with it. In the new digital world, they develop their own forms of imagination and acquiring information. These days, therefore, children are equipped with different software than adults: culturally speaking, their 'programming' is completely different.

That is why the library of today – conceived and designed from the perspective of traditional (reading) culture – no longer connects to children's experiences. The change that has taken place is so fundamental that a simple adjustment or update will not suffice. We need new and up-to-date forms of library work. The time has come for a completely new release! The best transformation of the present-day youth library would be to turn it into an experimental laboratory for public library work, so that we can develop new forms of library work together with children.

The Partisan library, which was initially conceived as a one-off, temporary concept, proved to be so significant and interesting that it clearly called for a follow-up. The project taught us to take children seriously as fellow

gedachtegoed van *bibliotheken 2040* en daar vonden opmerkelijke ontwikkelingen plaats. Ontwikkelingen die van fundamentele betekenis bleken voor de verdere aanpak van onze projecten en die leidden tot een verdiept inzicht en een groter gevoel van urgentie.

Anders kijken

Het inzicht groeide dat grote veranderingen in onze samenleving vragen om een radicaal andere benadering van bibliotheekwerk. De behoeften en vragen uit de samenleving van vandaag zijn wezenlijk anders dan die van een, twee decennia geleden. Onze huidige antwoorden zijn niet allemaal fout, maar ze zijn bij lange na niet goed genoeg. Wij moeten op zoek naar nieuwe antwoorden, zonder te vervallen in modieusheid of quick wins. Naast de lopende programma's zijn er nieuwe initiatieven nodig waar de hele bibliotheekwereld zich door laat opschudden. Dat betekent niet langer werken aan *verbetering of modernisering* van onze dienstverleningsconcepten, maar streven naar werkelijke *verandering en vernieuwing!*

Een radicale aanpak en een echt toekomstgerichte strategie zijn pas mogelijk als je heel goed weet wat de essentie van het openbare bibliotheekwerk is. Wat is onveranderlijk en wat moet veranderen? Het is de

designers of the youth library of the future. But it also gave us a completely different starting point based on multiple intelligences. As a matter of course, the Partisan library metamorphosed into the project called *'the library of 100 talents'*. *We picked up where we thought we would stop.*

Pilots, workshops and intensive partnerships with creative young designers (from the renowned Design Academy in Eindhoven and the faculty of art, media and technology of the Utrecht School of the Arts) brought forth new ideas and impulses, which strengthened and broadened the project and proved that it really is possible to realise new concepts in practice.

There was another very important aspect that came into it. *The library of 100 talents* is not an isolated project. It is connected to the ideas surrounding *Libraries 2040* where some striking developments took place, developments that proved to be of fundamental significance for the future approach to our projects and that led to a deeper insight and an increased sense of urgency.

vraag naar de 'ziel' van het bibliotheekwerk, naar de oorspronkelijke waarden en kwaliteiten die tijdsonafhankelijk zijn. Je kunt niet met de toekomst bezig zijn zonder een goed besef van je oorsprong, je bestaansrecht. De bibliotheek moet zichzelf dus opnieuw uitvinden en nieuwe wegen inslaan, maar tegelijkertijd beseffen dat zij in een lange en eerbiedwaardige traditie staat. Als je niet weet waar je vandaan komt, verdwaal je onherroepelijk op weg naar de toekomst.

Balanceren tussen traditie en verandering... en tegelijkertijd veranderingen in de samenleving op waarde weten te schatten en kunnen analyseren welke gevolgen die veranderingen hebben voor openbare bibliotheken. Een dergelijke open houding is noodzakelijk om ook in de toekomst van waarde te zijn en blijvend antwoorden te kunnen geven op vragen uit de samenleving.

Het herkennen van bepaalde patronen in maatschappelijke veranderingen geeft richting aan ons denken, waardoor we beter in staat zijn nieuw, toekomstgericht beleid te formuleren. In het project *de bibliotheek anders bekeken*, dat eveneens onderdeel uitmaakt van bibliotheken 2040, onderzochten we welke veranderingen wezenlijk invloed uitoefenen op de bibliotheken. We keken naar veranderingen die uitstegen

Looking at things differently

There was a growing insight that great changes in our society demand radically different approaches to library work. The needs and questions emerging from society today really are different to those one or two decades back. Our current answers are not all wrong, but they are by no means good enough. We need to start looking for new answers, without lapsing into trends and fads or quick wins. Apart from the ongoing programmes, we need more initiatives to shake up the library world as a whole. This means that instead of working to *improve* and *modernize* our service concepts, we should aim for real *change* and *innovation*!

It is only possible to develop a radical approach and strategy that is truly aimed at the future if you grasp the essence of public library work. What is essential and what needs to change? This means questioning the 'soul' of library work; by looking closely at its original values and timeless qualities. You cannot develop a vision for the future without a thorough understanding of its origins, its *raison d'être*. The library needs to reinvent itself and break new ground but must all the while be conscious of standing in a long and venerable tradition. If you do not

boven kortlopende trends, hypes of de waan van de dag en ontdekten een aantal 'grondpatronen'. Deze grondpatronen bleken bij uitstek van toepassing te zijn in *de bibliotheek van de 100 talenten*.

_ Van schaarste naar overvloed

De openbare bibliotheek is aan het begin van de 20e eeuw ontstaan in een tijd van schaarste, een tijd waarin (culturele) informatie was voorbehouden aan een klein deel van de samenleving. Aan alles was gebrek: aan kennis, boeken, geld, etc. De bibliotheek verschafte toegang aan iedereen en zorgde ervoor dat 'het gewone volk' ook kennis kon nemen van de rijkdom van het geschreven culturele erfgoed.

Tegenwoordig moet de bibliotheek zich staande houden in een tijd van overdaad: teveel informatie, teveel media, teveel boeken, teveel trends, teveel oppervlakkigheid, teveel commercie, teveel te doen. Wat is in deze overvloed nog waarachtig, wat is betekenisvolle informatie, wat is werkelijk bijzonder? Bibliotheken staan voor de uitdaging een nieuw soort rijkdom te creëren: de rust, aandacht, kwaliteit en werkelijke betekenis die steeds moeilijker te vinden zijn. Daar moeten wij al onze kennis en kwaliteiten voor inzetten.

know where you are coming from, you are bound to get lost on the way to the future.

Striking a balance between tradition and change... and simultaneously being able to evaluate changes in society and analyse the consequences of these changes for public libraries. This is the kind of open attitude we need if we want to continue to be able to provide answers to questions arising in society.

Recognising certain patterns in changes gives direction to our thoughts, which makes us better equipped to formulate new policy aimed at the future. In the project *A fresh look at the library*, also part of *Libraries 2040*, we performed a study to identify the changes that affect libraries fundamentally. We looked at changes that surpass short-term trends and hypes and discovered a few basic patterns. These patterns proved particularly relevant to the *library of 100 talents*.

'300K' in 'Bookmark, What if...': een publicatie van het samenwerkingsproject tussen de Vereniging Openbare Bibliotheken en de Design Academy Eindhoven, 2006. A publication of the project collaboration between the Netherlands Public Library Association and the Design Academy Eindhoven, 2006.

_ Van consumptie naar co-creatie

De functie van de bibliotheek is altijd heel duidelijk geweest: zij was dé autoriteit in de keurige en overzichtelijke wereld van het gedrukte woord en zorgde voor het selecteren, ordenen en beschikbaar stellen van collecties. De mensen die er gebruik van maken worden nog steeds beschouwd als consumenten of 'klanten', die voornamelijk komen lenen of op zoek zijn naar (digitale) informatie. Slimme marketingstrategieën en retailconcepten worden ingezet om dat proces te ondersteunen.

Maar de klassieke scheiding tussen producenten en consumenten van informatie is aan het verdwijnen. Het eenrichtingsverkeer heeft plaatsgemaakt voor dialoog en kennisdeling. Kennis is immers niet langer voorbehouden aan experts en het produceren van informatie is niet meer alleen een zaak van uitgevers en omroepen. Gebruikers zijn behalve consumenten van informatie, in toenemende mate ook producenten en ontwikkelaars geworden. Internet is een podium waarop iedereen de kans heeft zich te manifesteren: als schrijver, deskundige, historicus, muzikant of filmmaker.

Bibliotheken zullen zich in de toekomst niet meer beperken tot het ter beschikking stellen van de eigen collectie. De collectie maakt deel

_ From scarcity to overabundance

The public library came into being at the beginning of the 20th century in a period of scarcity, a time in which (cultural) information was for a privileged minority in society. Everything was scarce: of knowledge, books, money, etc. The library provided access to everyone and made sure that common people could also enjoy the wealth of written cultural heritage.

These days, the library has to stand its ground in a time of excess: too much information, too much media, too many books, too many trends, too much superficiality, too much commerce, too much to do.

What is authentic in the midst of this overabundance? What is meaningful information? What is truly special? Libraries are faced with the challenge of creating a new kind of wealth; peace and quiet, attention for detail, quality and authentic meaning: things that are increasingly difficult to find these days. We need to harness all our knowledge and qualities to meet this challenge.

uit van een netwerk van zich voortdurend vernieuwende collecties, die voor een deel geproduceerd worden door 'professionele amateurs'. De door de gebruikers geleverde context, kennis, ervaringen en ideeën worden eveneens onderdeel van die collectie.

_ Van voorschrijven naar toerusten

De bibliotheek was lange tijd een door professionals beheerd 'gesloten systeem' met duidelijke producten, processen, procedures en regels. Of zoals Rem Koolhaas schreef in het Concept Book voor de nieuwe Openbare Bibliotheek van Seattle: 'De bibliotheek vertegenwoordigt, wellicht samen met de gevangenis, het laatste onbetwiste morele universum: dat van de gemeenschappelijke voorzieningen ten behoeve van 'deugdzaame' (of noodzakelijke) activiteiten... De morele deugzaamheid van de bibliotheek is nauw verbonden met de waarde van het boek: de bibliotheek is zijn fort, de bibliothecaris zijn bewaker...' In de toekomst wordt de openbare bibliotheek echter een instituut voor co-creatie, waarbij de aandacht verschuift van het aanbieden van producten (de collectie) naar het organiseren en faciliteren van processen rond betekenisgeving. Daarin spelen de gebruikers een belangrijke rol. Het openstellen en uitlenen van collecties wordt een sociaal proces tussen mensen. 'Cultureel creatieve' mensen zullen

_ From consumption to co-creation:

The library's function has always been very clear: to be the authority in the neat and well-regulated world of the printed word and to take care of selecting and organising collections and making them available. The people who make use of its services are still seen as consumers or 'customers', who mainly come to lend items or look for (digital) information. Smart marketing strategies and retail concepts are rolled out to support this process.

The traditional divide between producers and consumers of information is starting to blur, however. One-way traffic has made way for dialogue and knowledge sharing. Knowledge is no longer a domain reserved for experts, as producing information is no longer restricted to publishers and broadcasting corporations. Apart from being consumers of information, users are increasingly producers and developers as well. The internet is a stage that gives everyone the opportunity to show themselves as a writer, expert, historian, musician or filmmaker. In the future, libraries will no longer limit themselves to making their own collections available. The collection forms part of a network of collections

betekenis met elkaar delen en elkaar stimuleren om kennis te nemen van andere boeken, muziek, films etc. Daarbij is er een groeiende behoefte aan een nieuwe 'autoriteit', die positie kiest op het gebied van betekenisgeving en die mensen ondersteunt in hun voortdurende zoektocht naar wat echt van waarde is: 'zinzoeken'. De bibliotheek was die autoriteit, de onafhankelijke organisatie die kwalitatieve, betrouwbare en vooral waardevolle informatie ontsloot en zorgde voor verbindingen tussen bronnen en mensen.

De vraag is: hoe kan de bibliotheek ook in deze tijd die autoriteit, die veilige bron van informatie en kennis zijn waar mensen zich graag aan verbinden? De autoriteit die mensen ondersteunt in hun reflectieproces, met inzet van deskundigen binnen en buiten de bibliotheek zelf? Nieuwe invullingen voor een rol die wij eigenlijk altijd al hadden? Doorgaan waar wij eerst ophielden?

De nieuwe bibliotheek

De openbare bibliotheek staat aan het begin van een ingrijpende verandering. Zij moet zich ontwikkelen tot een veelzijdige voorziening die inspireert tot kennisdeling. Een goede collectie en een aantrekkelijke presentatie zijn niet langer voldoende. De bibliotheek van de toekomst

that are constantly renewing themselves, and which are produced, in part, by 'professional amateurs'. The context, knowledge, experiences and ideas that the users bring in will also become part of that collection.

_ From prescribing to equipping

For a long time, the library was a 'closed system', with clearly defined products, processes, procedures and rules. Or, as Rem Koolhaas put it in the Concept Book for the new Seattle Public Library, "The Library represents, maybe along with the prison, the last of the uncontested moral universes: communal accommodations for 'good' (or necessary) activities... The moral goodness of the Library is intimately connected to the value of the book: the Library is its fortress, librarians are its guardians..."

In the future, however, the public library will become an institution for co-creation, the attention shifting from offering products (the collection) to organising and facilitating processes related to giving meaning. Users play an important role in this. Opening up and lending out collections will become a social process between individuals.

biedt ruimte voor het delen van inspiratie, kennis, fantasie en verwondering. Upstream is dan even belangrijk als downstream. De bibliotheek verandert van een gebouw waar plaats was voor boekenopslag en 'passieve consumptie' in een instituut waar gebruikers zelf informatie 'taggen', becommentariëren en contextualiseren. De bibliotheek wordt een theater voor fantasie en verwondering, een plek waar oude en nieuwe 'verhalen' verteld worden; een werkplaats, ontmoetingsplaats, inspiratieplaats, vindplaats, stilteplaats, podium voor debat, plaats voor reflectie en ruimte voor verbindingen.

De bibliotheek die verhalen wil vertellen met haar collectie heeft meer aan dramaturgie dan aan het toepassen van gebruikelijke ordeningen. Toegankelijkheid en beschikbaarheid van de collectie zijn belangrijk, maar nóg belangrijker is dat er betekenisgevende samenhang tussen de bronnen bestaat. Juist door het organiseren van die samenhang kan de openbare bibliotheek zich onderscheiden. Hiervoor is inhoudelijke deskundigheid (kennis van de collectie) nodig, maar bovenal ook het vermogen om op een creatieve manier rijkdom, betekenis en verrassing te organiseren. 'Het verhaal van de collectie'.

'Culturally creative' people will share meaning with one another and stimulate each other to acquaint themselves with other books, music, films, etc. This brings with it a growing need for a new kind of 'authority', which takes up a position with regard to giving meaning and supports people in their continuous search for what is really of value: 'seeking meaning'. The library used to be that authority, the independent body that unlocked qualitative, reliable and, above all, valuable information and made connections between sources and people.

The question is: How can the library continue to be that secure source of information and knowledge with which people want to connect? The authority that supports people in their process of reflection, making use of experts outside as well as inside the library itself? New manifestations of a role that has actually been ours from the beginning? In short picking up where we left off?

The New Library

The public library is on the threshold of a radical change. It needs to develop into a versatile facility that inspires people to share knowledge.

De bibliotheek zal daartoe verbindingen moeten maken met allerlei partners in het culturele, educatieve en maatschappelijke veld; met archieven, musea en creatieve instellingen. *Het gaat uiteindelijk om een transitie van klassieke 'harde' waarden, zoals goede toegankelijkheid, zoekgemak, vindbaarheid en onmiddellijke beschikbaarheid, naar toekomstgerichte 'zachte' waarden die veel meer te maken hebben met vertrouwen, kennis, authenticiteit, interpretatie etc.*

Zo kan op een nieuwe manier gestalte gegeven worden aan oude idealen. Want door alle tijden heen hebben mensen behoefte gehad aan verdieping van hun kennis, aan nieuwe inzichten en aan inspiratie en verwondering. De bibliotheek vertegenwoordigt een vaste en stabiele waarde en blijft ook in veranderende tijden aan deze diep-menselijke behoefte tegemoet komen. *De bibliotheek inspireert de samenleving.*

Agenda voor de toekomst...

Doorgaan waar wij eerst ophielden: dat is de kern van de verandering. De klassieke uitgangspunten van de bibliotheek maken plaats voor nieuwe paradigma's, die wellicht zijn samen te vatten onder de noemer: 'van passief beheer naar actief gebruik'. Bijna vanzelfsprekend ontrolt

A good collection and an attractive presentation no longer suffice. The library of the future provides space for sharing inspiration, knowledge, imagination and surprise, making the upstream as important as the downstream. The library will change from a building providing space for the storage of books and 'passive consumption' to an institute where users 'tag', contextualise and comment on information themselves. The library will become a theatre for imagination and amazement, a place where both old and new 'stories' are told: a place to work, meet, be inspired, to find things and encounter silence; a stage for debate, a site for reflection and a space for connections.

The library that wants to use its collection to tell stories has more to gain from dramaturgy than from applying the usual structures. It is important for the collection to be accessible and available, but it is even more important that a meaningful coherence exists between the sources. It is by organising that coherence that the public library can distinguish itself. This demands expert knowledge of the collection but also and above all the capacity to organise wealth, meaning and the element of surprise in a creative way. This is the 'story of the collection'.

zich dan een soort innovatieagenda, met de opdracht om van het linker- in het rechterrijtje terecht te komen:

Van		delen	Naar
	lenen	werkplaats	
	pakhuis	relatie	
	bron	duurzaam	
	goedkoop	adaptief	
	Systeem	context	
	content	vragen	
	antwoorden	betekenis	
	belevenis	verhalen	
	systematiek	verrassen	
	ordenen	uitdagen	
	pleasen	excellentie	
	middelmaat	publiek domein	
	'no man's land'	slow cooking	
	fast food	software	
	hardware		

To achieve this, the library will have to connect with all sorts of partners in the cultural, educational and societal sphere: with archives, museums and creative institutions. *What we are ultimately dealing with is a transition from traditional, 'hard' values, such as good accessibility, ease and efficiency of search methods and immediate availability, to 'soft', forward-looking values that are related more to reliability, knowledge, authenticity, interpretation and so forth.*

This is a way of reshaping old ideals. After all, people have felt a need to deepen their knowledge throughout the ages. There has always been need for insight, inspiration and unexpected encounters. The library represents a permanent and stable value and will continue to meet this fundamentally human need in times of change. The library inspires society.

Our agenda for the future...

To pick up where we left off: there lies the core of the change.

The traditional pillars of the library make way for new paradigms, which we could perhaps summarise under the header: 'from passive

Deze veranderagenda is inmiddels richtinggevend in verschillende innovatieprojecten die voortgekomen zijn uit *bibliotheken 2040*. Of het nu om bibliotheekarchitectuur, de opleiding tot bibliothecaris van de toekomst of om de 100 talenten gaat: in alle gevallen gaat het om dezelfde paradigmawisseling, om dezelfde radicaliteit.

Anne, Anneke, Caroline, Christian, Jannica, Oliver, Renate en Sarike realiseerden hun Partizanenbibliotheek zonder dat ze ook maar enig idee hadden van deze achtergronden. En – heel eerlijk gezegd – wij net zo min! Maar als je nu terugkijkt – en zelfs in de toekomst ontkomen we niet aan terugkijken – , ontdek je alsnog hoe bijzonder dat eerste project was. Het was in alle opzichten werkelijk innovatief, waardoor je kunt zeggen dat de bibliotheek van de 100 talenten onder een goed gesternte is geboren.

Ooit begonnen als de verborgen bibliotheek van acht kinderen, inmiddels verrijkt met ideeën, ervaringen, voortschrijdend inzicht en verdieping, is het nu een project waarin bij uitstek de nieuwe paradigma's worden verkend. Het is een innovatief concept waarin het actief gebruiken, exploreren en delen van verbeelding en informatie voor en door kinderen centraal staat. Met recht een ontwikkellaboratorium voor nieuwe vormen van bibliotheekwerk, waarvan de eerste prototypes inmiddels gerealiseerd

organisation to active use'. A form of innovation agenda then unfolds almost as a matter of course, our task being to move from the lefthand column into the right-hand column:

From		To
lending warehouse		sharing workshop
source		relationship
cheap		sustainable
system		adaptable
content		context
answers		questions
experience		meaning
systematising		storytelling
organising		surprising
pleasing		challenging
average		excellent
no man's land		the public domain
fast food		slow cooking
hardware		software

zijn in onder meer de nieuwe centrale openbare bibliotheek van Amsterdam (OBA) en Heerhugowaard.

Centraal in het concept staan nieuwe vormen van toegankelijkheid en kennisdeling. De bibliotheek van de 100 talenten wil een bibliotheek zijn waar kinderen werkelijk met een collectie kunnen werken. Zij wil kinderen uitdagen om hun eigen mening, ervaringen, bevindingen en ideeën te ontdekken en met elkaar te delen. Met het enthousiasme en de vaardigheden van de kinderen als uitgangspunt wordt inhoud gegeven aan alle facetten van mediawijsheid. Kinderen zijn bij uitstek veelzijdige 'multi-taskende' ervaringsdeskundigen in het gebruik van nieuwe en oude media en inspireren elkaar en de bibliotheek. Dat is het streven.

Het gebruik van meervoudige intelligentie bleek hierbij een zeer belangrijke verrijking. Uitgangspunt in de theorie van de meervoudige intelligentie is dat iedereen talenten heeft die niet zomaar als 'meer of minder intelligent' te betitelen zijn. Doordat bij iedereen weer andere intelligenties het sterkste ontwikkeld zijn, bestaan er verschillende soorten slimheid. Iedereen is op zijn eigen manier 'slim en knap'. Dat geldt ook voor kinderen. Het ene kind blinkt uit in rekenen en wiskunde, maar presteert minder op het gebied van taal. Een ander kind kan ontzettend

This agenda for change is already guiding various innovative projects that have followed on from *libraries 2040*. Whether these are about library architecture, the education of future librarians or 100 talents: the same paradigm shift and the same radical spirit are involved in all cases.

Anne, Anneke, Caroline, Christian, Jannica, Oliver, Renate and Sarike created their Partisan library without any knowledge of these ideas. And, to be honest, we were just as oblivious! But looking back on it now – and we will not be able to avoid looking back even in the future – you cannot help being struck by the uniqueness of that project. It was truly innovative in every way, and you could say that, because of this, the library of 100 talents was born under a lucky star. What began as the hidden library of eight children and was subsequently enriched by ideas, experiences, progressive insight and depth, now stands out as a project in which the new paradigms are explored. It is an innovative concept that revolves around the active use, exploration and sharing of imagination and information for and by children. It is rightfully seen as a laboratory for the development of new forms of library work, of which

goed tekenen en knutselen, maar heeft moeite met theorie en gesproken uitleg. Dit verschilt per kind.

Voor de 100 talenten is dit een interessante invalshoek gebleken, omdat er in feite allerlei nieuwe vormen van 'interfaces' tussen kind en collectie kunnen ontstaan. De klassieke bibliotheek is door haar huidige opstelling in kasten, haar catalogi en programmering vooral toegankelijk en bruikbaar voor logische en 'talige' kinderen. Maar in het project van de 100 talenten hebben wij ons de vraag gesteld of de bibliotheek ook toegankelijk te maken is via muziek, beweging, ruimtelijk inzicht en andere vormen van meervoudige intelligentie.

Daarmee stijgt het concept van de 100 talenten uit boven een inrichtingsconcept of zomaar een vorm van kinderparticipatie. Het is een innovatief concept, waarin niet langer de klassieke bibliotheekprocessen (inrichting, uitlenen, etc.) centraal staan, maar waarin volop ruimte wordt gegeven aan de 'veelzijdige rijkdom' van het kind. Het kind zelf wordt serieus genomen als co-creator van nieuwe bibliotheekprocessen.

Door de inzet van nieuwe technologie en de toepassing van meervoudige intelligentie, maar vooral door het kind serieus te nemen als co-creator

the first prototypes have already been completed in the Amsterdam Public Library and in the Heerhugowaard library.

New forms of accessibility and sharing knowledge are at the heart of the concept. The library of 100 talents aims to be a library where children can really work with the collection. It aims to challenge children to discover their own opinions, experiences, conclusions and ideas and to share them with each other. By taking children's enthusiasm and skills as the starting point new meaning is given to all aspects of media knowledge. Children are eminently qualified as all-round, 'multi-tasking', hands-on experts in using new and old media and they inspire one another as well as the library. That is the aim.

The use of multiple intelligences proved to be a very important enrichment of this process. The theory of multiple intelligences is based on the belief that everyone has talents that cannot be simply labelled as more intelligent or less intelligent. Since it varies from individual to individual which types of intelligence develop, there are different ways of being smart. Everyone is smart or clever in their own

van de bibliotheek van de toekomst, gaat de jeugdbibliotheek een opwindende en inspirerende toekomst tegemoet.

Wij zijn nog maar pas begonnen...

way. Some children excel at maths but do not do as well when it comes to language. Another child might be very good at drawing and crafts but might have difficulty with theoretical subject matter or with verbal explanation. This varies from child to child.

This has proved to be an interesting angle for the 100 talents, because it means all kinds of new 'interfaces' can arise between children and collections. Because of its current organisation in bookcases, its catalogues and its programming, the traditional library is particularly suited to children who are logic- and language-oriented. The question we posed in the 100 talents project is whether it is possible to make the library accessible via music, movement, spatial aptitude and other alternative forms of intelligence.

As such, the concept of the 100 talents is much more than just an organising concept or a form of child participation. It is an innovative concept that is no longer organised around the traditional library processes (physical organisation, lending, etc.) but that gives plenty of space to the 'multi-faceted richness' that the children themselves possess.